

سُورَةُ الْاَنْفَالِ تَبَيَّنَتْ وَهِيَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ وَعَشْرُونَ آيَةً

به اسم الله رحمان رحيم

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا

میکند سوال از تو راجع انفال. ^۱ بگو انفال است برای الله و رسول. باشید باتقوا

اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ

الله و اصلاح آورید ذات بین خود و کنید اطاعت الله و رسول اورا اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ① إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ

مؤمنین * یقیناً مؤمنان اند آنانکه، چون ذکر شود الله، می تپد

قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

قلبهای آنها و چون تلاوت شود بر آنها آیات او، زیاد میکند ایمان آنها را و بر رب خود

يَتَوَكَّلُونَ ② الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③

میکند توکل * آنانکه میکنند قایم صلوات را و از آنچه رزق دادیم آنها را میدهند نفقه*

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ

آنها هستند مؤمنان حقا. برای آنهاست درجات نزد رب آنها و

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ

مغفرت و رزق کریم * طوریکه خارج کرد ترا رب تو از بیت تو بحق؛

وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ

و یقیناً فریقۀ از مؤمنین داشتند کراهیت * میکردند مجادله با تو راجع بحق

بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَانِبًا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ^ط

بعد آنکه بیان شد، مثل اینکه میشوند سوق بسوی موت و آنها میکنند نظاره.*

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

وچون کرد وعده بشما الله یکی ازدو طائفه را "آن است از شما" و میخواستید

أَنَّ غَيْرِ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ

آنکه غیری ذات شوکت^۱ بود، تا شود از شما و کرد اراده الله که "رسد حق بحق"

(۱) شوکت: شان دار، دارای قوه، مسلح. [شوك: خار، نیزه، تیر]

بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ۗ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ

قرار کلامش و شود قطع پستی بان کافران * تا رسد حق بحق و شود باطل

الْبٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۙ اِذْ تَسْتَغِيْثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجٰبَ

باطل ولو کره باشد برای مجرمان * چون استغاثه کردید برب خود، اجابت کرد

لَكُمْ اِنِّيْ مُيۡدِّكُمْ بِاَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِيْنَ ۙ وَمَا جَعَلَهُ

بشما: "من میکنم مدد بشما با هزار از ملائک ردیف بسته" * و نساخت آنرا

اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ

الله الا بشارتی تا کند مطمئن برآن قلبهای شمارا. و نیست نصرتی الا از

عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۱۰ اِذْ يُغَشِّكُمُ النُّعَاسَ اٰمَنَةً

جانب الله. یقیناً الله است عزیز حکیم * وقتی پوشانید شمارا نعاس ایمن بخش

مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُفْرًا بِهِ وَ

ازخود و کرد نازل بر شما از سماء آب را تا مطهر کند شمارا باآن و

(۱) نعاس: غلبه خواب. در جنگ "بدر" باران ریگ را زیر قدمهای مسلمانان سخت ساخت و تشنگی آنها را رفع کرد

يُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ

تا براند از شما پلیدی شیطان را و محکمی آرد بر قلوب شما و ثابت سازد

بِهِ الْأَقْدَامَ ۝ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا

با آن قدم های شمارا. * چون وحی کرد ربت برای ملائکة منم با شما، ثبات دهید

الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ

کسان با ایمان را. زود می اندازم در قلوب کسان کافر رعب

فَاَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ^ط ﴿١٢﴾

پس بزنید فوق گردن‌ها و بزنید از آنها کل انگشتان را. *

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ج وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَ

چنین برای آنکه بمشقت کردند الله و رسولش را. و هر که مشقت آرد بر الله و

رَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ^{١٣} ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ

رسولش، یقیناً الله است شدید العِقَابِ * "این را ذائقه کنید و یقیناً

لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ

برای کافران است عذاب آتش * یا ای کسان با ایمان وقتی ملاقی شدید

الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْآدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ

کسان کافر را درجهه نگردانید بر آنها پشت هارا * و هر که گشتاند بر آنها

يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ

آن روز پشتش را، إلا برای تحریف قتال یا متحیز شدن به لشکری، البته

(۱) متحیز: رسیدن یا ملحق شدن به ساحه دیگر (حیز: ساحه، حدود)

بَاءٍ يَغْضَبُ مِّنَ اللَّهِ وَمَا أَوْهَتْ جَهَنَّمُ^ط وَبِئْسَ الْمَصِيرُ^{١٦}

کمائی میکند غضبی از الله و مأوا اوست جهنم. و بد مصیر است *

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ^ص وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ

مگر نکردید قتل آنها را و لکن الله قتل کرد آنها را و نکریدی رمایت^۱ چون رمایت کردی

وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ^ج وَلِيُبْلِيَ^ط الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلََاءً حَسَنًا إِنَّ

و لکن الله کرد رمی^۲. تا کند آزمایش مؤمنین را از نزدش آزمایش حسنه. یقیناً

(۱) رمایت: تیر یا سنگ اندازی. (۲) رمی: مرمی باران یا تیر باران کردن، پرتاب کردن.

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

الله است سمیع علیم * همچنین! و یقیناً الله است بازکننده کید کافران را *

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُمْ الْفَتْحُ وَ إِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

اگر طلب فتح کردید البته آمد بشما فتح. و اگر دهید منتهی هست بهتر برایشما.

وَ إِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ شَيْئًا وَ لَوْ كَثُرَتْ

و اگر عودت کردید میکنیم عودت. و نکند فائده بشما لشکر شما چیزی ولو کثیر باشد

وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ^ع ۱۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ

و یقیناً الله است همراهی مؤمنین * یا ای کسان با ایمان اطاعت کنید از الله

وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عُنُقَهُ وَانْتُمْ تَسْمَعُونَ^ج ۲۰ وَلَا تَكُونُوا

و رسول او و نگردانید رو از او و شما خود می شنوید * و نباشید

كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ^ج ۲۱ إِنَّ شَرَّ

مثل آنانکه میگویند می شنویم حالانکه نمی شنوند * یقیناً شر

الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۲۲﴾ وَ

و حوش نزد الله کرانند و گنگانند که نمی کنند تعقل * و

لَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْبَعَهُمْ طُولًا وَلَوْ أَسْبَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا

اگر میدانست الله در آنها خیری میشنوند آنها را. و لو میشنوند آنها را میگردانند رو،

وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ

و هستند معرضین * یا ای کسان مؤمن استجابت کنید به الله و

لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ

به رسول چون دعوت کند شمارا به آنچه حیات دهد بشما. و بدانید که الله است حایل

بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۴﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

بین شخص و قلب او و یقین که نزد او حشر میشوید * و تقوا کنید از فتنه،

لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

نمیشود نصیب کسان ظالم از جمله شما خاصه. و بدانید که الله

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ

شدید است در عقوبت * و متذکر شوید وقتی شما بودید قلیل، مردم ضعیف

فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَ

در زمین، خوف داشتید که تخطیف کند شما را مردم، مگر ما آوا داد بشما و

أَيْدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

دستیاری کرد بشما با نصرت خود و رزق داد بشما از پاک‌ها برای اینکه کنید شکر *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا

یا ای کسان مؤمن نکنید خیانت به الله و رسول و خیانت به

أَمْثَلِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَ

امانت های خود وقتی شما دارید علم * و بدانید یقیناً که اموال شما و

أَوْلَادِكُمْ فَتَنَةٌ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۸﴾ يَا أَيُّهَا

اولاد شماست فتنه و آنکه الله، نزد اوست اجر عظیم * یا ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ

كسان مؤمن اگر باشید با تقوا الله میسازد برایشما فرقانی و میکند کفاره از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۹﴾ وَ

گناهان شمارا و میکند مغفرت شمارا. و الله است دارای فضل عظیم * و

إِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ

چون کردند مکر برایت، کسان کافر تا ببندند ترا یا کنند قتل ترا یا کنند خارجت.

وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿۳۰﴾ وَإِذَا تُلِي

و میکنند مکر و میکند مکر الله. و الله است بهترین مکر کنندگان * وقتی تلاوت میشود

عَلَيْهِمْ أَيْتِنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا

برایشان آیات ما میگویند بلی شنیدیم ، اگر بخواهیم میگوئیم مثل آن،

إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۱﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ

نیست این إلا سطرهای مردمان اولیه * و چون گفتند یا الله اگر باشد

هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ

این همه حق از جانب تو، پس بیار بر ما سنگ از آسمان

أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ آئِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ

یا بیار بر ما عذاب الیم * و نمیکند الله عذاب آنها را که توئی

فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ

بین آنها. و نمیکند الله عذاب آنها را چون باشند خواهان استغفار * و چه دارند

الَّذِينَ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

که نکند عذاب آنها را الله وقتی آنها باز میدارند از مسجد حرام

وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاءُ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ وَلَكِن أَكْثَرُهُمْ

و نیستند اولیاء آن. نیست اولیاء آن إلا مردمان متقی و لکن اکثر آنها

لَا يَعْلَمُونَ^{۳۴} وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَ

ندارند علم * و نیست صلوات آنها نزد بیت إلا سوت و

تَصَدِيَةٌ فَاذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ

کف زدن. "بکنید ذائقه عذاب را چونکه بودید کفر کنندگان" * یقیناً

الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصِدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

کسان کافر میکنند انفاق اموال خود را تا باز دارند از سبیل الله.

فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ

مگر میکنند انفاق آنرا باز می گردد برایشان حسرت باز میشوند مغلوب.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ

و کسان کافر بسوی جهنم میشوند حشر * تا کند تمیز الله خبیث را

مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ

از پاک و بگذارند خبیث را بعضی آنرا بر بعضی، متراکم بهم

جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ

جمیعاً، می‌افکند آنرا در جهنم. آنها هستند خساره‌مندان * بگو

لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۗ

برای کسان کافر اگر دهندانتها، میکندمغفرت به آنها آنچه در گذشت

وَإِن يَّعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۸﴾ وَقَاتِلُوهُمْ

و اگر کنند عودت البته جاری شده سنت مردمان اول * و قتال کنید با آنها

حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ فَإِن

حتی نه ماند فتنه و باشد دین بکلی برای الله. پس اگر